

optog Bestemmelser om Tilskud til Forrentning og Afdrag af Laan til Boliger, som opførtes af Byggeselskaber og private.

Endvidere er der siden 1921 af en paa Socialministeriets Budget opført Konto udredet Fragtgodtgørelser til en Række Industrier, for hvilke Fragtudgifterne spiller en særlig stor Rolle, saasom Teglværks-, Tørve- og Stenindustrien. Disse Fragtgodtgørelser har i de forløbne Aar udgjort ialt over 7 Mill. Kr., hvortil kommer, at Statsbanetaksterne for de af Ordningen omfattede Virksomheder er bleven nedsat med 20 pCt.

Ifølge Lov af 6. Maj 1921 om Grundforbedringslaan — hvilken Lovs Tilblivelse ikke mindst skyldtes Ønsket om ved Grundforbedringsarbejder at støtte Beskæftigelsen af Arbejdere paa Landet i Vinterhalvaaret — blev der stillet 1 Mill. Kr. til Disposition til smaa Udlaan i Aarene 1921—22 og 1922—23. Ved Lov af 12. Marts 1923 blev der stillet $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Disposition til samme Formaal i 1923—24, og ifølge Lov af 1. April 1925 kan i 1925—26 anvendes 300 000 Kr.

Private Virksomheder, der nyder offentlig Støtte, hvorved navnlig tænkes paa koncessionerede Virksomheder, saasom Privatbaner, kan erholde Tilskud til Anlægsarbejde efter Reglerne for Nødhjælpsarbejder.

Lov om midlertidigt Kriseværn for Produktion af Cigarer, Cigarillos og Fødtøj af 28. Marts 1923 indførte et vist Toldværn for Tobaks- og Skotøjsindustrien, for sidstnævnte Industris Vedkommende dog knyttet til Betingelser, der bevirkede, at Loven ikke fik Anvendelse for denne.

Sluttelig skal nævnes den Støtte for Industrien, som ligger deri, at man ved Udførelsen af offentlige Arbejder har bestræbt sig for i forøget Omfang at anvende *danske Varer*.

De anførte Eksempler viser, at man ikke her staar fremmed overfor Tanken om at yde Støtte til private Foretagender, og denne Tanke maa vist antages at ligge bagved Nedsættelsen af *Erhvervsministeriets Industriudvalg* til Undersøgelse af Spørgsmaalet om Støtte af Industrier, som var ramt af ekstraordinære Vanskeligheder.

Man har imidlertid her som andetsteds, jfr. saaledes navnlig de i Bilag 2, Sp. 3057, indeholdte Oplysninger om de i England stedfundne Overvejelser, rejst Spørgsmaal, om det ikke maatte være muligt at finde *en mere almindelig Form* for Ydelse af Støtte til private Virksomheder, der afhjælper Arbejdsløshed ved at forøge deres Antal af beskæftigede Arbejdere, idet man navnlig har tænkt paa Muligheden af at støtte private Virksomheder med de Beløb, som ellers vilde komme til Udbetaling som Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Hidtil er det imidlertid ikke lykkedes nogetsteds at løse dette Spørgsmaal, og Arbejdsudvalget maa for sit Vedkommende formene, at Skyggesiderne ved en saadan *almindelig* Ordning i høj Grad vil overgaa de mulige Fordele. Herom bemærkes nærmere følgende:

Hjælper man ved et saadant Tilskud nogle Virksomheder, som det ikke ellers kunde betale sig at holde i Gang, vil man let trykke Vareprisen saaledes, at Produktionen nu heller ikke kan betale sig for de andre Virksomheder i Faget, saa at de ogsaa maa have Tilskud for at holdes i Gang. Da forskelligartede Virksomheder producerer Varer, der konkurrerer om samme Forbrug, kan denne statsunderstøttede Konkurrence let medføre øget Arbejdsløshed paa Omraader, man ikke straks tænker paa.

Kontrollen vil blive *meget vanskelig*, hvad enten man ser paa de enkelte Virksomheders Økonomi eller ser paa Ændringer i Beskæftigelsesgraden; en Del Virksomheder, som ogsaa ellers vilde være holdt i Gang, vil let faa Tilskud, fordi Fortjenesten